ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 155 (1424) | АЎТОРАК, 7 ліпеня 1931 г.

ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менгаркому ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . 30 кап.
3 месяцы . . . 90 „
6 месяцаў . . . 1 р. 80 „
1 год . . . 3 р. 60 „
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25,
сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ XI.

Кошт асобнага № 2 — кап.

„ПА-НОВАМУ ПРАЦАВАЦЬ, ПА-НОВАМУ КІРАВАЦЬ“

Перамагаючы стапчыя на нашым шляху перашкоды, мы гіганцкімі крокамі набліжаемся да соцыялізму. Наша пераможнае прасоўваньне ўперад—вынік правільнасьці генэральнай лініі нашай партыі, вынік уменьня ўлічваць новыя ўмовы, новую абстаноўку, якая ствараецца пераможным разгортваньнем соцыялістычнага наступу па ўсяму фронту.

А хто ня ўлічвае, хто не заўважае зьмяніўшыхся ўмоў і адпаведным чынам не перабудоўвае свайго кіраўніцтва, той няміную адстае ад тэмпаў нашай соцыялістычнай будоўлі. Гэта з усёй вастрынёй адзначыў тав. Сталін у сваёй прамове на нарадзе гаспадарнікаў 23-га чэрвеня 1931 г.

„За апошні час умовы разьвіцьця прамысловасьці зьмяніліся ў корні, стварылася новая абстаноўка, якая патрабуе новых прыёмаў кіраўніцтва“, „а некаторыя нашы гаспадарнікі не разумеюць гэтага і ня бачаць таго, што трэба кіраваць зараз па-новаму. У гэтым прычыны адставаньня некаторых галін нашай прамысловасьці“.

Пераходзячы да высьвятленьня гэтых новых умоў, тав. Сталін налічыў іх 6.

Першая новая ўмова заключаецца ў тым, што зараз нельга спадзявацца на прыток рабочае сілы без якіх-небудзь клопатаў з боку гаспадарнікаў. Беспрацоўе ліквідавана. Расьпластаваньне вёскі мы падарвалі ў корані. „Мужык ужо не бяжыць з вёскі ў горад, падганяемы страхам голаду і беспрацоўя“. Перавага колгасаў забясьпечвае бязупынны рост матар'яльнага і культурна-бытавога становішча колгасьнікаў. А гэта значыць „ад палітыкі самацёка трэба перайсьці да палітыкі арганізаванага набору рабочых для прамысловасьці. Для гэтага існуе адзін шлях—шлях заключэньня дагавароў гаспадарчых арганізацый з колгасамі і колгасьнікамі“.

Побач з гэтым „мэханізацыя процэсаў працы зьяўляецца той новай для нас і рашаючай сілай, без якой немагчыма вытрымаць ні нашых тэмпаў, ні новых маштабаў вытворчасьці“.

Ітак, арганізавана набіраць рабочую сілу, мэханізаваць працу. Такая першая новая ўмова разьвіцьця прамысловасьці.

Другая ўмова. У нас зараз вялікая цякучасьць рабочай сілы. Гэта цякучасьць у велізарнай меры залежыць ад галавацяпскай тарыфікацыі працы. Вельмі часта кваліфікаваныя рабочыя атрымліваюць столькі, колькі некваліфікаваныя ці малакваліфікаваныя. Гэта высоўвае неабходнасьць у корні перагледзець тарыфную сыстэму ў бок падвышэньня ўзроўня вядучых прафэсій, асноўных груп рабочых.

Трэцяя неабходная ўмова разьвіцьця нашае прамысловасьці заключаецца ў неабходнасьці ліквідацыі абязьлічкі на ўсіх процэсах вытворчасьці, у палепшаньні арганізацыі працы, у правільнай расстаноўцы рабсілы на вытворчасьці.

Чацьвертая задача зводзіць к таму, „каб у рабочае клясы СССР была свая ўласная вытворча-тэхнічная інтэлігенцыя“, інтэлігенцыя з рабочае клясы, якая ўмела-б зразумець нашу палітыку, палітыку пролетарскай дзяржавы, якая пабальшавіцку змагалася-б за ажыцьцяўленьне гэтай палітыкі, за ажыцьцяўленьне генэральнай лініі нашае партыі.

Па-новаму зараз стаіць пытаньне і аб адносінах да старых спэцыялістых. У 1927-1928 і 1929 гадох, калі вельмі значная частка старых спэцыялістых была ўцягнута ў шкодніцкую контррэволюцыйную работу, мы маглі „практыкаваць толькі адзіную палітыку ў адносінах да старой інтэлігенцыі—палітыку разгрому актыўных шкоднікаў, расьпластаваньня нэйтральных і прыцягненьня лойяльных“. Цяпер-жа, пры новых абставінах, мы павінны „зьмяніць адносіны да інжынэрна-тэхнічных сіл старой школы, праявіць да іх больш увагі і клапатлівасьці, сьмела прыцягваць іх да працы“.

Так абстаіць справа з пытаньнем аб 5-ай новай умове разьвіцьця нашай прамысловасьці.

І апошняя, шостая ўмова нязьмяхоўнага разьвіцьця нашай прамысловасьці заключаецца ў тым, каб як мага хутчэй уядрыць і ўмацніць гасразрахунак і павысіць унутрыпрамысловае накапленьне.

Трэба дабіцца такога становішча, пры якім ня толькі лёгкая прамысловасьць і сельская гаспадарка давалі-б накапленьні, як гэта было да апошняга часу, а і цяжкая прамысловасьць і ў першую чаргу яе машынабудаўлічая частка.

Вось тыя 6 новых умоў, аб якіх гаварыў тав. Сталін на нарадзе гаспадарнікаў 23-га чэрвеня.

Выкананьне гэтых задач патрабуе ад гаспадарнікаў, ад комсамолу кіраўніцтва не папяровага, не цыркулярнага, а практычнага, жывога.

Трэба навучыцца ўнікаць у кожную дэталь, у кожную дробязь. Трэба ўмець з сумы задач вылучыць галоўныя, асноўныя, вядучыя. Трэба ўмець перанесьці вопыт адной брыгады,—усяму цэху, усяму прадпрыемству. Трэба дабіцца такой расстаноўкі сіл, каб гэтыя сілы давалі найбольшую продукцыйнасьць працы, каб гэтыя сілы з дня ў дзень, з месяца ў месяц забясьпечвалі-б выкананьне і перавыкананьне вытворчых планаў.

Кітай на першым месцы ў нацыянальна-рэволюцыйным руху колёніяльнага сьвету

Нарастаньне магутных рэволюцыйных баёў

„У Кітаі рэволюцыйны крызіс выражаецца ў організацыі саветаў і чырвонай арміі на тэрыторыі з некалькімі дзесяткамі мільёнаў насельніцтва, што ставіць Кітай у нацыянальна-рэволюцыйным руху колоніяльнага сьвету на першае месца“. (Другі пленум ВККІ).

На здымку пакараны сьмерцю 23-га чэрвеня г. г. нанкінцамі з імпэрыялістычнымі ўладамі ў Шанхаі, генэральны сэкратар ЦК комуністычнай партыі Кітаю тав. Сян-Чуфа.

У Харбінскай трэцяй турме абвясьцілі галадоўку 600 палітзьняволеных у адзнаку протэсту супроць турэмнага рэжыму. Палітзьняволеныя прад'явілі турэмнай адміністрацыі шэраг запатрабаваньняў. Адміністрацыя адмовілася іх здаволіць.

Перамогі „чырвонай небясьпекі“

Колёніяльная эксплёатацыя працоўнага насельніцтва імпэрыялістымі і ўзмоцненае рабаваньне яго „сваёй нацыянальнай“ буржуазіяй выклікае узмацненьне клясавых супярэчнасьцяй у Кітаі, нарастаньне больш новых грандыёзнейшых боек кітайскіх працоўных мас пад кіраўніцтвам компартыі.

У Кітаі за 1930 год замежны гандаль скараціўся на 35 проц. Голад, якім ахоплена ўжо некалькі провінцый зьяўляецца страшэнным зьнішчальнікам насельніцтва краіны. У Гуаньсу за апошнія два гады памёрла ад голаду 4 мільёны чалавек. У провінцыі Шансі памёрла ад голаду 2 мільёны чалавек, галадае 5.800.000 чалавек.

Страшэнная лічба беспрацоўя. У Шанхаі 360 тысяч рабочых пазбаўлена заработку. У Цзынані 160 тысяч. У Наньчане 300 тысяч.

Апошні пленум Выканкому Комінтэрну адзначыў, што Кітай стаіць на першым месцы ў нацыянальна-рэволюцыйным руху колёніяльнага сьвету. І гэта ацэнка выканкому Комінтэрну поўнасьцю пацьвярджаецца ўсім ходам рэволюцыйнага руху ў Кітаі. На старонках газэты мы ўжо друкавалі шэраг паведамленьняў аб посьпехах Кітайскай Чырвонай арміі.

Чырвоная армія здолела не толькі утрымаць савецкія тэрыторыі, але працягваць барацьбу за іх пашырэньне.

Страшэнны белы тэрор, які разгортваецца нанкінцамі і імпэрыялістымі супроць рэволюцыйнага руху ня зможа зьнішчыць рэволюцыйны рух, які разгортваецца пад кіраўніцтвам компартыі. Аб гэтым гавораць бліскучыя перамогі чырвоных, рост і уплыву кітайскай компартыі сярод працоўных мас і рост кітайскай чырвонай арміі.

Забаставалі 3000 муніцыпальных рабочых

ШАНХАЙ. 5. На францускай концэсіі у Шанхаі забаставала 3000 муніцыпальных рабочых, якія патрабуюць павялічэньня зарплаты, звальненьня майстраў-чужаземцаў і права свабоднай організацыі профсаюзаў. Забастоўку пачалі першымі кулі занятыя вывазкай мусару. Астатнія рабочыя, у тым ліку шофэры аўтобусаў неадкладна да яе далучыліся. Забастоўка мусаршчыкаў пры моцнай летняй жары пагражае санітарнаму становішчу концэсіі, так як мусар ляжыць ня прыбраным на вуліцах. Вакол трамвайных паркаў і аўтобусных дэпо дзяжураць моцныя атрады поліцыі. Арыштаваны адзін кітаец, які абвінавачваецца у распаўсюджваньні комуністычных лістовак сярод бастуючых.

Да Ўсебеларускага зьезду рабселькораў

САЮЗ ПРАЦМАСТАЦТВА, ЦЯБЕ КЛІЧУЦЬ НА ТАРФЯНЫЯ БАЛОТЫ

Організуйце культурны адпачынак рабочага-тарфяніка,

Да Ўсебеларускага зьезду рабселькораў засталося ўсяго некалькі дзён. Зараз на торпзаводах найбольш узмоцнена праводзіцца прапрацоўка тэзісаў сэкцыі торпу і энэргетыкі да зьезду. Усё больш і больш дадаткаў уносіцца ў тэзісы. Сёньня мы зьмяшчаем прапановы рабочых „Асінторпу“, якія патрабуюць наладжваньня культурна-масавай працы на торпараспрацоўках адным з шляхоў якой зьяўляецца ўстанаўленьне трансляцыйных радыё-вузлоў. Надзвычайна каштоўная прапанова асінторпаўцаў аб завочным навучаньні рабочых тарфянікаў.

Сэкцыя торпу бязумоўна прыме гэтыя дадаткі і далучыцца да патрабаваньняў асінторпаўцаў.

Саюз Працмастацтва павінен адказаць на выклік аб узяцьці шэфства над культурна-масавай працай на торпзаводах.

Патрэбна скарыстаць апошнія дні для таго, каб рапартаваць зьезду аб ліквідацыі прарываў ў выкананьні прамфінпляну па тарфяной прамысловасьці.

„Бярэзінцы“, організуйце дапамогу „Комунару“

На торпазаводзе „Комунар“ (быв. Рэмізава) наглядаецца некаторы зрух у працы. 1-е ліпеня падвешаны электрычныя правады, заканчваецца зборка машыны „Багер“, якая сёньня пачынае працаваць. Да падрыхтоўкі месца дзеля здабычы засталося апрацаваць 5-га, але гэта яшчэ не забясьпечвае безперабойнай работы.

Вялікай перашкодай у разгортваньні распрацовак, гэта дрэннае становішча жыльлёвых умоў і дрэннае забясьпячэньне коопэрацыяй рабочых тарфянікаў. Да сёньняшняга дню РВК не зьвярнуў заводу адабраны ім дом на 60 асоб, які зараз знаходзіцца пад складам. Дрэнныя жыльлёвыя ўмовы затрымліваюць вярбоўку рабочай сілы.

Замест патрэбных 300 рабочых маецца толькі 150 чал. Асабліва не хапае жанчын.

Белторп ня вызначыў „Комунару“ асобнага фонду прамтавараў і спэцвопраткі, а аб'яднаў гэты фонд з торпзаводам „Чырвоны Кастрычнік“. Апошні выкарыстоўваючы гэты момант, „Комунару“ нічога не адпускае. Культурна-выхаваўчая праца адсутнічае.

Цэнтральная электрастанцыя адчувае вялікі недахоп торпу, аднак не дапамагае пускаць торпзавод.

(БЕЛТА).

Гавораць рабселькоры „Асінторпу“

На зьлёце рабселькораў-ударнікаў інжынэрна - тэхнічнага пэрсоналу торпзаводу „Асінторп“ падрабязна абгаварваліся тэзісы сэкцыі торпу на рабселькораўскім зьездзе.

Было ўнесена шмат дадаткаў.

Організаваць на торпзаводах апорныя пункты для завочнага навучаньня ў падрыхтоўцы новых кадраў: матарыстых, сьлесароў, дзесятнікаў і інш. для падвышэньня кваліфікацыі маючыхся рабочых.

2. Стварыць ударныя брыгады па вышукваньню новых вучасткаў для здабычы фрэзэрнага торпу.

3, Наладзіць забесьпячэньне „Асінторпу“ патрэбнымі машынамі, а галоўнае дэталямі да іх. Рабкоры ўсіх заводаў, дзе выпрацоўваюцца гэтыя машыны і дэталі павінны сачыць за своечасовай нагрузкай на нарадах і заказах, здаваемых торпазаводамі.

4. Неабходна тэрмінова прыступіць да наладжваньня мэханічнай падачы торпу з балота да чыгункі пабудаваўшы драўляныя вузкакалейкі.

5, Улічваючы надзвычайную тэхнічную адсталасьць рабочых тарфянікаў організаваць на ўсіх пасёлках пры торпзаводах гурткі на аўладаньню тэхнікай.

6. Неабходна практычна ажыцьцявіць шэфства гарадзкіх прадпрыемстваў над торпзаводамі

7. Асаблівую увагу з боку ўсіх організацый трэба надаць разгортваньню масавай працы сярод работніц-тарфяніц.

8. ЦП саюзу Працмастацтва павінна ўзяць шэфства над тарфяной прамысловасьцю. Адной з першачарговых задач у сэнсе культурнага абслугоўваньня тарфянікаў павінна зьявіцца радыё.

Белік, Гідукоў, Мікалаеў

Ня зьніжаць тэмпаў!

3 ліпеня зноў дало значнае павышэньне торпаздабычы ў параўнаньні з мінулым днём. Усяго здабыта за гэты дзень 4171,8 тон торпу, што складае 48,6 проц. сутачнага заданьня. Такім чынам, сэзонны плян выкананы на 18,1 проц., альбо 126.427 тон торпу, што складае 34,9 калянднарнага пляну.

3-га ліпеня
50,9%
сут. заданьня

1-га ліпеня
45,7%
сут. заданьня

2-га ліпеня
48,6 %
сут. заданьня

НОВАЯ АБСТАНОЎКА—НОВЫЯ ЗАДАЧЫ ГАСПАДАРЧАГА БУДАЎНІЦТВА

Прамова на нарадзе гаспадарнікаў 23 чэрвеня 1931 г.*)

4. Пытаньне аб вытворча-тэхнічнай інтэлігенцыі рабочае клясы

Зьмянілася абстаноўка таксама ў адносінах камандных складу прамысловасьці наогул, і ў адносінах інжынэрна-тэхнічнага пэрсоналу ў прыватнасьці. Раней у нас справа стаяла так, што асноўнай крыніцай усёй нашай прамысловасьці служыла Украіна з яе вугольна-мэталюргічнай базай. Украіна забясьпечвала мэталем усе нашы прамысловыя раёны, як поўдзень, Маскву і Ленінград. Яна-ж забясьпечвала вуглем нашы асноўныя прадпрыемствы СССР. Я выключаю тут Урал, бо ўдзельная вага Уралу ў параўнаньні з Донбасам прадстаўляла нязначную велічыню. Адпаведна з гэтым мы мелі тры асноўныя ачагі выпрацоўкі камандных складу прамысловасьці: Поўдзень, Маскоўскі раён, Ленінградзкі раён. Зразумела, што пры такім стане рэчаў мы маглі так ці інакш абыходзіцца з тым мінімумам інжынэрна-тэхнічных сіл, якімі толькі і магла тады распараджацца наша краіна. Так было ў нядаўнім мінулым. Але цяпер мы маем зусім іншую абстаноўку. Цяпер ясна, я думаю, што, захоўваючы цяперашнія тэмпы разьвіцця і гіганцкія маштабы вытворчасьці, мы ўжо ня ў стане абарочвацца на адной толькі украінскай вугольна-мэталюргічнай базе. Вы ведаеце, што нам ужо не хапае украінскага вугалю і мэталу, не гледзячы на рост іх вытворчасьці. Вы ведаеце, што мы вымушаны з прычыны гэтага стварыць новую вугольна-мэталюргічную базу на ўсходзе—Урал, Кузбас. Вы ведаеце, што мы ствараем яе не без посьпеху. Але гэтага мала. Нам патрэбна стварыць, далей, мэталюргію ў самой Сібіры для задавальненьня яе ўрастаючых патрэбнасьцяў. Мы яе ўжо ствараем. Нам патрэбна стварыць, апрача таго, новую базу каляровай мэталюргіі—у Казахстане і Туркестане. Нам патрэбна, нарэшце, разьвінуць шырокае чыгуначнае будаўніцтва. Гэта дыктуецца інтарэсамі СССР у цэлым, інтарэсамі акраінных рэспублік таксама, як і інтарэсамі цэнтру. Але з гэтага вынікае, што мы не можам ужо абыходзіцца тым мінімумам інжынэрна-тэхнічных і камандных сіл прамысловасьці, якім мы абыходзіліся раней. З гэтага вынікае, што старыя ачагі формаваньня інжынэрна-тэхнічных сіл ужо невыстарчальны, што неабходна стварыць цэлую сетку новых ачагоў—на Урале, Сібіры, Сярэдняй Азіі. Нам патрэбна цяпер забясьпечыць сабе ў тры, у пяць раз больш інжынэрна-тэхнічных і камандных сіл прамысловасьці, калі мы сапраўды думаем ажыцьцяўіць праграму сацыялістычнай індустрыялізацыі СССР. Але нам патрэбны ня ўсякія камандныя і інжынэрна-тэхнічныя сілы. Нам патрэбны такія камандныя і інжынэрна-тэхнічныя сілы, якія здольны зразумець палітыку рабочае клясы нашай краіны, здольны ўсьвядоміць гэту палітыку, гатовы ажыцьцявіць яе сумленна. А што гэта значыць? Гэта значыць, што наша краіна ўступіла ў такую фазу разьвіцця, калі рабочая кляса павінна стварыць сабе сваю ўласную вытворча-тэхнічную інтэлігенцыю, здольную абараняць яе інтарэсы ў вытворчасьці, як інтарэсы пануючай клясы. Ні адна пануючая кляса не абыходзілася без сваёй уласнай інтэлігенцыі.

Няма ніякіх падстаў сумнявацца ў тым, што рабочая кляса СССР таксама ня можа абыйсьціся без сваёй уласнай вытворча-тэхнічнай інтэлігенцыі. Савецкая ўлада ўлічыла гэту акалічнасьць і адчыніла дзьверы вышэйшых навучальных устаноў па ўсіх галінах народнай гаспадаркі для людзей рабочае клясы. Вы ведаеце, што дзесяткі тысяч рабоча-сялянскай моладзі навучаецца цяпер у вышэйшых навучальных установах. Калі раней, пры капіталізме вышэйшыя навучальныя ўстановы зьяўляліся манаполіяй барчукоў, дык зараз пры савецкім ладзе рабоча-сялянская моладзь складае там пануючую сілу. Няма сумненьня ў тым, што мы атрымаем хутка з нашых навучальных устаноў тысячы новых тэхнікаў і інжынэраў, новых камандзіраў нашай прамысловасьці.

Але гэта толькі адзін бок справы. Другі бок справы заключаецца ў тым, што вытворча-тэхнічная інтэлігенцыя рабочае клясы будзе формавацца ня толькі з людзей, якія прайшлі вышэйшую школу, яна будзе рэкрутавацца таксама з практычных работнікаў нашых прадпрыемстваў, кваліфікаваных рабочых і культурных сіл рабочае клясы на заводзе, фабрыцы і ў шахце. Ініцыятары спаборніцтва, важакі ўдарных брыгад, практычныя натхняцелі працоўнага ўздыму, арганізатары работ на тых ці іншых участках будаўніцтва—вось новая праслойка рабочае клясы, якая павінна скласьці разам з прайшоўшымі вышэйшую школу таварышамі ядро інтэлігенцыі рабочае клясы, ядро камандзірскага складу нашай прамысловасьці. Задача заключаецца ў тым, каб не адціраць гэтых ініцыятыўных таварышоў, сьмялей высоўваць іх на камандныя пасады і даць магчымасьць ім праявіць свае арганізатарскія здольнасьці, даць ім магчымасьць папоўніць свае веды, стварыць ім адпаведную абстаноўку, не шкадуючы на гэта грошай. Сярод гэтых таварышоў нямала беспартыйных. Але гэта ні ў якім выпадку не можа служыць перашкодаю таму, каб сьмялей высоўваць іх на кіруючыя пасады. Наадварот, іменна іх, гэтых беспартыйных таварышоў асабліва трэба акружыць асобнай увагай, трэба высоўваць іх на камандныя пасады, каб яны пераканаліся на справе, што партыя ўмее цаніць здольных і таленавітых работнікаў. Некаторыя таварышы думаюць, што на кіруючыя пасады на фабрыках і заводах можна высоўваць толькі партыйных таварышоў. На гэтай падставе яны нярэдка адціраюць здольных і ініцыятыўных беспартыйных таварышоў, высоўваючы на першае месца партыйцаў, хоць і менш здольных і не ініцыятыўных. Няма чаго гаварыць, што няма нічога больш недарэчнага і рэакцыйнага, чым такая, з дазволу сказаць, „палітыка". Наўрад ці трэба даводзіць, што такой „палітыкай" можна толькі дыскрэдытаваць партыю, адштурхнуць ад партыі беспартыйных рабочых. Наша палітыка заключаецца зусім ня ў тым, каб абярнуць партыю ў замкнутую касту. Наша палітыка заключаецца ў тым, каб паміж партыйнымі і беспартыйнымі рабочымі існавала атмосфэра „ўзаемнага давер'я", атмосфэра „ўзаемнай праверкі" (Ленін). Партыя наша моцная ў рабочай клясе, між іншым, таму, што яна праводзіць такую іменна палітыку.

І так, дабіцца таго, каб у рабочай клясе СССР была свая ўласная вытворча-тэхнічная інтэлігенцыя—такава задача. Так стаіць справа з пытаньнем аб чацьвертай новай умове разьвіцця нашай прамысловасьці. Пяройдзем да пытаньня аб 5-ай ўмове.

5. Адзнакі павароту сярод старой вытворча-тэхнічнай інтэлігенцыі

Інакш ставіцца таксама пытаньне аб адносінах да старой буржуазнай вытворча-тэхнічнай інтэлігенцыі. Два гады назад справа стаяла ў нас такім чынам, што найбольш кваліфікаваная частка старой тэхнічнай інтэлігенцыі была заражана хваробаю шкодніцтва. Больш таго, шкодніцтва складала тады свайго роду моду. Адны шкодзілі, другія пакрывалі шкоднікаў, трэція ўмывалі рукі і захоўвалі нэйтралітэт, чацьвертыя хісталіся паміж савецкай уладай і шкоднікамі. Зразумела, большасьць старой тэхнічнай інтэлігенцыі працягвала працаваць больш ці менш лёяльна. Але гутарка тут ідзе не аб большасьці, а аб найбольш кваліфікаванай частцы тэхнічнай інтэлігенцыі.

Чым стварыўся шкодніцкі рух, чым ён культываваўся? Абвастрэньнем клясавай барацьбы ўнутры СССР, наступальнай палітыкай савецкай улады ў адносінах капіталістычных элемэнтаў гораду і вёскі, супраціўленьнем гэтых апошніх палітыцы савецкай улады, складанасьцю міжнароднага становішча, цяжкасьцямі колгаснага і саўгаснага будаўніцтва. Калі актыўнасьць баявой часткі шкоднікаў падмацоўвалася інтэрвэнцыяніскімі замысламі імпэрыялістых капіталістычных краін і хлебнымі затрудненьнямі ўнутры краіны, дык хістаньні другой часткі старой тэхнічнай інтэлігенцыі ў бок актыўных шкоднікаў узмацняліся моднымі гутаркамі троцкісцка-меншавіцкіх балбатуноў наконт таго, „што з колгасаў і саўгасаў усё роўна нічога ня выйдзе", савецкая ўлада ўсё роўна перараджэнца і павінна неўзабаве ўпасьці", „бальшавікі сваёй палітыкай самі садзейнічаюць інтэрвэнцыі" і г. д. і інш. Апрача таго, калі нават некаторыя старыя бальшавікі з ліку правых ухілістых не ўстаялі супроць „повятрыя" і калыхаліся ў гэты пэрыод у бок ад партыі, то няма падстаў зьдзіўляцца таму, што пэўная частка старой тэхнічнай інтэлігенцыі, якая ніколі не нюхала бальшавізму, таксама, з божай дапамогай, пакалыхнулася. Зразумела, што пры такім стане рэчаў савецкая ўлада магла праводзіць у адносінах старой тэхнічнай інтэлігенцыі—палітыку разгрому актыўных шкоднікаў, расслаеньня нейтральных і прыцягненьня лёяльных. Так было год-два назад. Ці можна сказаць, што мы маем зараз туюж самую абстаноўку? Не, нельга гэта сказаць. Наадварот, у нас склалася цяпер зусім іншая абстаноўка. Пачаць з таго, што мы разьбілі і з посьпехам перамагаем капіталістычныя элементы горада і вёскі. Зразумела, гэта ня можа радаваць старую інтэлігенцыю. Вельмі магчыма, што яны ўсё яшчэ выказваюць спачуваньне сваім разьбітым прыяцелям. Але ня бывае таго, каб спачуваючыя, і тым больш нэўтральныя і ваганьніцы, добраахвотна згадзіліся падзяліць лёс сваіх актыўных прыяцеляў пасьля таго, як гэтыя апошнія пацярпелі жорсткае і непапраўнае паражэньне.

Далей, мы перамаглі хлебныя затрудненьні, ня толькі перамаглі, але і вывозім заграніцу такую колькасьць збожжа, якое ня вывозілі яшчэ за час існаваньня савецкай улады. Значыць, адпадае і гэты „аргумант" тых, што хістаюцца. Далей, цяпер нават сьляпыя бачаць, што на фронце колгаснага і саўгаснага будаўніцтва мы перамаглі, дабіўшыся найвялікшых посьпехаў. Значыць, самае галоўнае ў „арсэнале" старой інтэлігенцыі адышло ў бяздоньне.

Што датычыць інтэрвэнцыяніцкіх надзей буржуазнай інтэлігенцыі, дык трэба прызнаць іх, прынамсі, домікам, пабудаваным на пяску. На самой справе, 6 год сулілі інтэрвэнцыі і ні разу не папрабавалі інтэрвэніяваць. Пара прызнаць, што нашу празорлівую буржуазную інтэлігенцыю проста вадзілі за нос. Я ўжо не гавару аб тым, што самі паводзіны актыўных шкоднікаў на вядомым судовым процэсе ў Маскве павінны былі разьвянчаць і сапраўды разьвянчалі ідэю шкодніцтва. Зразумела, што гэтыя новыя акалічнасьці не маглі застацца бяз уплыву на нашу старую тэхнічную інтэлігенцыю. Новая абстаноўка павінна была стварыць і сапраўды стварыла новыя настроі сярод старой тэхнічнай інтэлігенцыі. Гэтым, уласна, і тлумачыцца той факт, што мы маем пэўныя адзнакі павароту пэўнай часткі гэтай інтэлігенцыі, якая раней спачувала шкоднікам, у бок савецкай улады. Той факт, што ня толькі гэты пласт старой інтэлігенцыі, але нават пэўныя ўчарайшыя шкоднікі, значная частка ўчарайшых шкоднікаў пачынае працаваць на радзе заводаў і фабрык за адно з рабочай клясай. Гэты факт з нясумненнасьцю гаворыць аб тым, што паварот сярод старой тэхнічнай інтэлігенцыі ўжо пачаўся. Гэта не значыць, зразумела, што ў нас няма больш шкоднікаў. Не, ня значыць. Шкоднікі ёсьць і будуць, пакуль у нас ёсьць клясы, пакуль ёсьць капіталістычнае акружэньне. Але гэта значыць, што, паколькі значная частка старой тэхнічнай інтэлігенцыі, якая так ці інакш спачувала раней шкоднікам, павярнула цяпер у бок савецкай улады,—актыўных шкоднікаў засталася невялікая колькасьць, яны ізоляваны і яны павінны будуць да пары да часу пайсьці ў глыбокае падпольле. Але з гэтага вынікае, што адпаведна гэтаму павінна зьмяніцца і наша палітыка ў адносінах старой тэхнічнай інтэлігенцыі. Калі ў пэрыод разгару шкодніцтва нашы адносіны да старой тэхнічнай інтэлігенцыі выяўляліся, галоўным чынам, у палітыцы разгрому, то цяпер, у пэрыод павароту гэтай інтэлігенцыі ў бок савецкай улады, нашы адносіны да яе павінны выяўляцца, галоўным чынам, у палітыцы прыцягненьня і клопатаў аб ёй. Было-б няправільна і недыялектычна працягваць старую палітыку пры новых зьмененых умовах. Было-б недарэчна і неразумна разглядаць цяпер ледзь ня кожнага спэцыяліста-інжынэра старой школы, як нязлоўленага злачынцу і шкодніка. „Спэцаедства" заўсёды лічылася і застаецца ў нас шкодным і ганебным зьявішчам. І так, зьмяніць адносіны да інжынэрна-тэхнічных сіл старой школы, праяўляць да іх больш увагі і клопатаў, сьмялей прыцягваць іх да работы—такава задача. Так стаіць справа з пытаньнем аб 5-ай новай умове разьвіцця нашай прамысловасьці.

Пяройдзем да пытаньня аб апошняй умове.

6. Аб гаспадарчым разрахунку

Малюнак быў-бы няпоўным, калі-б я не закрануў яшчэ адной новай умовы. Гутарка ідзе аб крыніцах накапленьня для прамысловасьці, для народнай гаспадаркі, аб узмацненьні тэмпаў гэтага накапленьня.

У чым заключаецца новае і асабліва ў разьвіцці нашай прамысловасьці з пункту погляду накапленьня?—У тым, што старых крыніц накапленьня пачынае ўжо не хапаць для далейшага разгортваньня прамысловасьці. У тым, што неабходна, значыцца, намацаць новыя крыніцы накапленьня і ўзмацніць старыя, калі мы сапраўды хочам захаваць і разьвіць бальшавіцкія тэмпы індустрыялізацыі. З гісторыі капіталістычных краін вядома, што ні адна маладая дзяржава, якая жадала падняць на вышэйшую ступень сваю індустрыю, не абыходзілася без дапамогі звонку ў выглядзе доўгатэрміновых крэдытаў або пазык. Выходзячы з гэтага, капіталісты заходніх краін начыста адмовілі нашай краіне ў крэдытах, мяркуючы, што адсутнасьць крэдытаў і пазык абавязкова падрэжа індустрыялізацыю нашай краіны.

Але капіталісты памыліліся, яны ня ўлічылі таго, што наша краіна, у адрозьненьні ад краін капіталістычных, мае ў сваім распараджэньні некаторыя асобныя крыніцы накапленьня, дастатковымі для яго, каб аднавіць і разьвіць далей індустрыю. Сапраўды, мы ня толькі аднавілі прамысловасьць, ня толькі аднавілі сельскую гаспадарку і транспорт, але мы пасьпелі ўжо паставіць на рэйкі грандыёзную справу рэконструкцыі цяжкай прамысловасьці сельскай гаспадаркі, транспорту. Зразумела, што на гэту справу пайшлі ў нас дзесяткі мільярдаў рублёў. Адкуль чэрпаліся гэтыя мільярды?

— З лёгкай прамысловасьці, сельскае гаспадаркі, з бюджэтных накапленьняў. Так ішла ў нас справа да апошняга часу. Зусім інакш стаіць справа цяпер. Калі раней хапала старых крыніц накапленьня для рэконструкцыі прамысловасьці і транспорту, то зараз пачынае ўжо яўна не хапаць. Справа ідзе цяпер не аб тым, каб рэконструяваць старую прамысловасьць. Справа ідзе аб стварэньні новай тэхнічна-ўзброенай прамысловасьці на Урале, Сібіры, Казахстане. Справа ідзе аб стварэньні новай буйной сельска-гаспадарчай вытворчасьці збожжавых і жывёлагадоўчых сырцовых раёнаў СССР. Справа ідзе аб стварэньні новай чыгуначнай сеткі паміж усходам і захадам СССР. Зразумела, што старых крыніц накапленьня ня можа хапіць на гэту грандыёзную справу. Але гэта ня ўсё. Да гэтага трэба дадаць тую акалічнасьць што, у выніку безгаспадарчага вядзеньня справы, прынцыпы гаспадарчага разрахунку аказаліся зусім падарванымі ў цэлым радзе нашых прадпрыемстваў і гаспадарчых арганізацый. Гэта факт, што ў радзе прадпрыемстваў і гаспадарчых арганізацый даўно ўжо кінулі лічыць калькуляваць, складаць абгрунтаваныя балянсы даходаў і расходаў. Гэта факт, што ў радзе прадпрыемстваў і гаспадарчых арганізацый паняцьці: „рэжым эканоміі", „скарачэньне непродукцыйных выдаткаў", „рацыяналізацыі вытворчасьці"—даўно ўжо вышлі з моды. Відавочна, яны разьлічваюць на тое, што Дзяржбанк „усёроўна нам выдасьць неабходныя сумы". Гэта факт, што ў апошні час сабекошт у цэлым радзе прадпрыемстваў пачаў павышацца. Ім дана заданьне зьнізіць сабекошт на 10 і больш процантаў, а яны яго павышаюць. А што такое зьніжэньне сабекошту? Вы ведаеце, што кожны процант зьніжэньня сабекошту азначае накапленьне ўнутры прамысловасьці на 150-200 мільёнаў руб. Ясна, што павышаць сабекошт у гэтых умовах, значыць траціць для прамысловасьці і ўсёй народнай гаспадаркі сотні мільёнаў рублёў. З усяго гэтага вынікае, што нельга ўжо больш абарочвацца на адной толькі лёгкай прамысловасьці, на адной толькі бюджэтных накапленьнях, на адных толькі даходах сельскай гаспадаркі. Лёгкая прамысловасьць прадстаўляе багацейшую крыніцу накапленьня, яна мае цяпер усе шансы разьвівацца далей, але крыніца гэта не бязьмежная.

Сельская гаспадарка прадстаўляе ня менш багатую крыніцу накапленьня, але яна сама мае патрэбу цяпер, у пэрыод яе рэконструкцыі, у фінансавай дапамозе ад дзяржавы. Што датычыць бюджэтных накапленьняў, дык самі ведаеце, што яны ня могуць і не павінны быць бязьмежнымі. Што-ж застаецца?

Застаецца цяжкая прамысловасьць. Значыць, трэба дабіцца таго, каб цяжкая прамысловасьць і, перш за ўсё, яе машынабудаўнічая частка таксама давала накапленьні. Значыць, узмацняючы і разгортваючы старыя крыніцы накапленьня, трэба дабіцца таго, каб цяжкая прамысловасьць і, перш за ўсё, машынабудаўніцтва таксама давалі накапленьні. У гэтым выхад. А што для гэтага патрэбна?

Зьнішчэньне безгаспадарчасьці, мобілізацыя ўнутраных рэсурсаў прамысловасьці, укараненьне і ўмацаваньне гаспадарчага разрахунку ва ўсіх нашых прадпрыемствах, сыстэматычнае зьніжэньне сабекошту, узмацненьне ўнутрыпрамысловага накапленьня ва ўсіх без выключэньня галінах прамысловасьці. Такі шлях да выхаду. І так, укараніць і ўмацаваць гаспадарчы разрахунак, падняць унутры прамысловае накапленьне—такава задача.

7. Па-новаму працаваць, па-новаму кіраваць

Такавы, таварышы, новыя ўмовы разьвіцця нашай прамысловасьці. Значэньне гэтых новых умоў заключаецца ў тым, што яны ствараюць для прамысловасьці новую абстаноўку, якая патрабуе новых прыёмаў работы новых прыёмаў кіраўніцтва.

І так: а) выходзіць, такім чынам, што нельга ўжо разьлічваць больш па-стараму на самацёк рабочай сілы. Каб забясьпечыць прамысловасьць рабочай сілай, трэба яе набіраць арганізаваным парадкам, трэба мэханізаваць працу. Думаць, што можна абыйсьціся без мэханізацыі пры нашых тэмпах работы і маштабах вытворчасьці, значыць спадзявацца на тое, што можна вычарпаць мора лыжкай. б) Выходзіць далей, што нельга далей цярпець цякучасьць рабочай сілы ў прамысловасьці. Каб пазбавіцца ад гэтага зла, трэба арганізаваць зарплату па-новаму і зрабіць склад рабочых на прадпрыемствах больш ці менш сталым. в) Выходзіць далей, што нельга больш цярпець абязьлічку ў вытворчасьці. Каб пазьбавіцца ад гэтага зла, трэба па-новаму арганізаваць працу, трэба расставіць сілы такім чынам, каб кожная група рабочых адказвала за работу, за мэханізмы, за варштаты, за якасьць работы. г) Выходзіць далей, што немагчыма больш па-старому абыходзіцца з тым мінімумам старых інжынэрна-тэхнічных сіл, які пакінуты ў спадчыну старой Расіяй. Каб падняць цяперашнія тэмпы і маштабы на вытворчасьці, трэба дабіцца, каб у рабочай клясы была свая ўласная вытворча-тэхнічная інтэлігенцыя. д) Выходзіць далей, што нельга па-старому валіць у адну кучу ўсіх спэцыялістых інжынэрна-тэхнічныя сілы старой школы. Каб улічыць зьмененую абстаноўку, трэба зьмяніць нашу палітыку праявіць максымум клопатаў у адносінах да тых спэцыялістых і інжынэрна-тэхнічных сіл, якія выразна паварочваюць у бок рабочае клясы. е) Выходзіць, нарэшце, што нельга па-старому абарочвацца на старых крыніцах накапленьня. Каб забясьпечыць далейшае разгортваньне прамысловасьці і сельскай гаспадаркі, трэба дабіцца таго, каб пусьціць у справу новыя крыніцы накапленьня, ліквідаваць безгаспадарчасьць, укараніць гаспадарчы разрахунак, зьнізіць сабекошт, падняць унутрыпрамысловае накапленьне.

Такавы новыя ўмовы разьвіцця прамысловасьці, якія патрабуюць новых прыёмаў работы, новых прыёмаў кіраўніцтва гаспадарчым будаўніцтвам. Што патрэбна для таго, каб наладзіць кіраўніцтва па-новаму?

Для гэтага патрэбна, перш за ўсё, каб нашы гаспадарчыя кіраўнікі зразумелі новую абстаноўку, вывучылі конкрэтна новыя ўмовы разьвіцця прамысловасьці і перабудавалі сваю работу адпаведна патрабаваньням новай абстаноўкі. Для гэтага патрабуецца, далей, каб нашы гаспадарчыя кіраўнікі прадпрыемствамі не „наогул", не „з паветра", а конкрэтна, прадметна, каб яны падыходзілі да кожнага пытаньня ня з пункту погляду агульнай балбатні, а строга дзелавым чынам, каб яны не абмяжоўваліся папяровай перапіскай, або агульнымі фразамі і лёзунгамі, а ўдумляліся ў тэхніку справы, удумляліся ў дэталі

(Канец гл. на 3-й стар.)

*) Працяг. Пачатак гл. ва ўчарайшым № „Ч. З."

І. В. СТАЛІН

Прамова на нарадзе гаспадарнікаў 23 чэрвеня 1931 г.

справы, удумляліся „у дробязі", бо „з дробязяи" будуюцца цяпер вялікія справы. Для гэтага патрабуецца, далей, каб нашы цяперашнія грамодзкія аб'яднаньні, якія маюць іншы раз у сваім складзе прадпрыемствы, разбуйніць безадкладна і разьбіць на некалькі аб'яднаньняў. Зразумела, што прадпрыемствы і аб'яднаньні, якія маюць справу з сотняй і больш заводаў, ня могуць па-сапраўднаму ведаць гэтых заводаў, іх магчымасьцяй, іх работы. Зразумела, што, ня ведаючы заводаў, яны ня ў стане кіраваць імі. Стала быць, каб даць магчымасьць старшыням аб'яднаньняў па-сапраўднаму вывучыць заводы і кіраваць імі, трэба іх разгрузіць ад лішкі заводаў, трэба разьбіць аб'яднаньні на некалькі аб'яднаньняў, наблізіць аб'яднаньні да заводаў. Для гэтага патрабуецца, далей, каб нашы аб'яднаньні перайшлі ад колегіяльнага кіраўніцтва да кіраўніцтва аднаасобнага. Зараз справа стаіць так, што ў колегіях аб'яднаньняў сядзяць па 10-15 чал., пішуць паперы, вядуць дыскусію. Кіраваць так далей нельга, таварышы. Трэба спыніць папяровае „кіраўніцтва" і пераключыцца на сапраўды дзелавую бальшавіцкую работу. Няхай застаецца на чале аб'яднаньня старшыня аб'яднаньня і некалькі намесьнікаў. Гэта будзе зусім даволі для кіраўніцтва аб'яднаньнем. Рэшту членаў колегіі лепш было-б спусьціць уніз на заводы і фабрыкі. Гэта было-б куды больш карысным для іх, і для справы. Для гэтага патрабуецца, далей, каб старшыні аб'яднаньняў і іх намесьнікі часьцей аб'яжджалі заводы, пабольш заставаліся-б там для работы, лепш знаёміліся з заводзкімі работнікамі і ня толькі вучылі мясцовых людзей, але і вучыліся-б у іх. Думаць, што можна кіраваць цяпер з канцэлярыі, седзячы ў канторы, здалёк ад заводаў,—значыць заблуджацца.

Каб кіраваць заводамі, трэба больш часта зносіцца з рабочымі прадпрыемстваў, трэба падтрымліваць з імі жывую сувязь. Нарэшце, два словы аб нашым вытворчым пляне на 1931 год.

Існуюць некаторыя калянартыйныя абывателі, якія запэўняюць, што наша вытворчая програма нерэальная, невыканальная. Гэта нешта накшталт „прамудрых піскароў" Шчадрына, якія заўседы гатовы цашыраць вакол сябе „пустоту недомыслия". Ці рэальна наша вытворчая програма?

— Бязумоўна, так! Яна рэальна хаця-б таму, што ў нас ёсьць у наяўнасьці ўсе неабходныя ўмовы для яе ажыцьцяўленьня. Яна рэальна хаця-б таму, што яе выкананьне залежыць цяпер выключна ад нас саміх, ад нашага ўменьня і нашага жаданьня скарыстаць багацейшыя магчымасьці, якія ў нас ёсьць. Чым-жа інакш вытлумачыць той факт, што цэлы рад прадпрыемстваў і галін прамысловасьці ўжо перавыканалі плян? Было-б глупствам думаць, што вытворчы плян зводзіцца да пералічэньня лічбаў і заданьняў. На самой справе вытворчы плян—ёсьць жывая і практычная дзейнасьць мільёнаў людзей. Рэальнасьць нашага вытворчага пляну—гэта мільёны працоўных, якія твораць новае жыцьцё. Рэальнасьць нашай програмы—гэта жывыя людзі, гэта мы з вамі, наша воля да працы, наша гатоўнасьць працаваць па-новаму, наша рашучасьць выканаць плян. Ці ёсьць у нас яна, гэта самая рашучасьць? Так, ёсьць. Значыць, наша вытворчая програма можа і павінна быць ажыцьцёўлена. (Працяжныя воплескі).

Нататкі са зьлёту ўдарнікаў—ільнаводаў

3-га ліпеня у Віцебску скончыў працу зьлёт ударнікаў-брыгадзіраў ільнаводных раёнаў. Уся работа зьдёту была прысьвечана вырашэньню пытаньняў вынікаў вясеньняй сяўбы, організацыі ўборкі тэхнічных культур і задач брыгадзіраў.

* * *

Савецкая Беларусь зьяўляецца часткай ільнаводчай базы Савецкага Саюзу. Партыя наставіла перад ільнаводчай гаспадаркай БССР забясьпечыць тэкстыльную прамысловасьць сыравінай. Задача вялікая і адказная.

Як-жа выканалі колгасьнікі ільнаводчых раёнаў гэтыя заданьні партыі?

Старшыня колгасцэнтру тав. Міцькоў і выступіўшыя 20 ударнікаў-ільнаводаў рапартавалі партыі і рабочае клясы лічбамі перамог.

У сёлетнюю вясну колгасы ільнаводчых раёнаў пасеялі лёну у чатыры разы больш чым аднаасобны сэктар.

Сёлета колгасамі пасеяна лёну столькі, колькі было пасеяна летась усімі сэктарамі сельскае гаспадаркі.

Колгасы перавыканалі плян сяўбы лёну на 20 проц.

Удзельная вага пасеўплошчы па колгасах у ільнаводных раёнах дасягнула 23 3 проц.

Лепшыя з лепшых

На зьлёце прэміявана 34 брыгадзіры ударнікі ільнаводы. Гэтыя 34 зьяўляюцца лепшымі з лепшых. Фёдарава Прудзіна, брыгадзір комуны Леніна (Гарадоцкі раён),—яна сакратар комсамольскай ячэйкі, старшыня вытворчай нарады, рэдактар насьценнай газэты. Яе брыгада з 14 чалавек ў час сяўбы працавала па-ўдарнаму, далёка перавыконвалі-ся нормы выпрацоўкі. Фёдарава—організатар чырвоных абозаў па вывазцы гною.

Прэміявана бібліотэкай.

Бялоў Ільля—комсамолец, брыгадзір колгасу „Перамога" (Расонскі раён). Яго брыгада перавыконвала нормы выпрацоўкі на 50 проц. Брыгада Бялова-ініцыятар пераводу колгасу на зьдзельшчыну, разгортваньня соцспаборніцтва і ўдарніцтва.

Колгас „Перамога" перавыканаў плян сяўбы тэхнічных культур на 30 га. Бялоў прэміяваны насьценным гадзіньнікам і бібліотэкай.

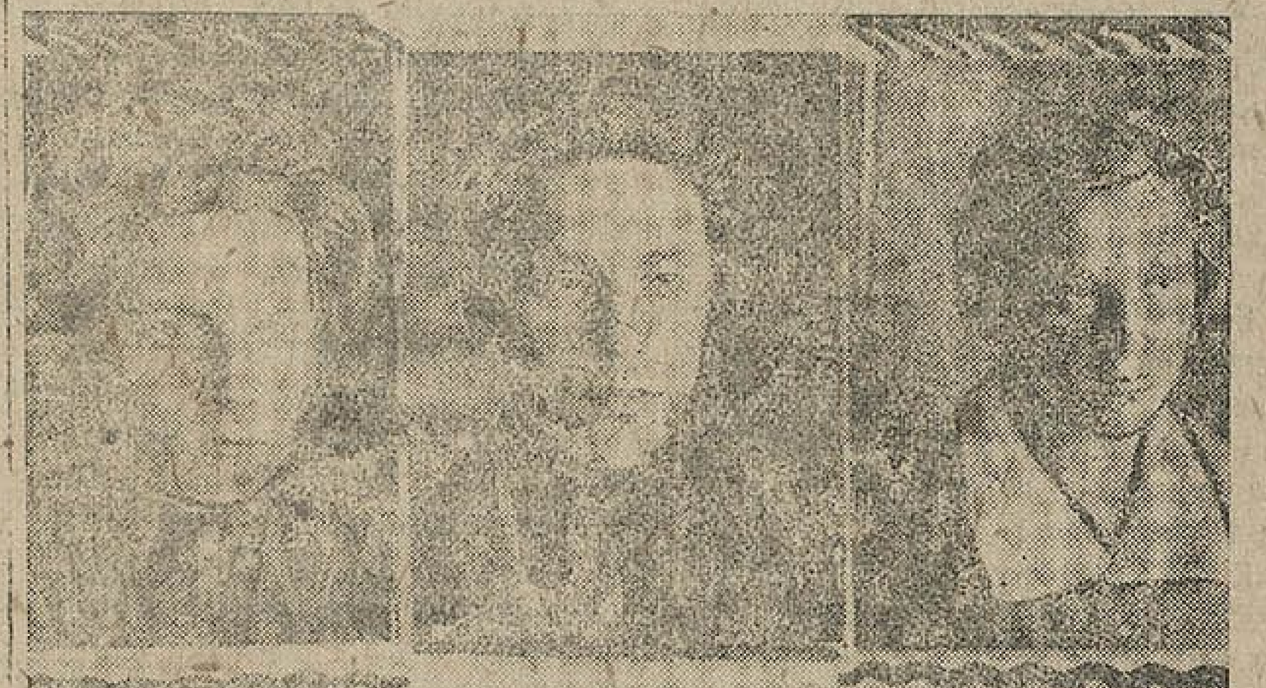
Шынкевіч Ф. Комсамолка, брыгадзір-ударніца колгасу „Перамога" (Чашніцкі раён). Брыгада Шынкевіч за ўвесь час вясновай сяўбы не зрабіла ніводнага прагулу і спазьненьня на працу. Перавыконвала нормы выпрацоўкі. Шынкевіч прэміявана гадзіньнікам і бібліотэкай.

Мы прыступам возьмем пляны ўборачнай

Так заявілі ўдарнікі-ільнаводы. Колгасы павінны прыбраць звыш мільёну га пасеву. Да першага верасьня ўсё ільняное поле павінна быць прыбрана—задача вялікая і адказная. Для праводзеньня ўборачнай кампаніі патрэбна 44 мільёны працадзён. Аднак, пры правільнай організацыі працы на аснове зьдзельшчыны, соцспаборніцтва і ўдарніцтве гэтая колькасьць пакрываецца за кошт наяўнасьці ў колгасах людзкай і цяглавай сілы. Ударнікі-ільнаводы ўсе як адзін заявілі:

Мы будзем за пляны ўборкі змагацца так, як змагаліся за пляны сяўбы."

К.

Фёдарава   Бялоў   Шынкевіч

Дамо краіне 1.600.000.000

ЯШЧЭ НЯМА ПАТРЭБНАГА РАЗМАХУ

РЭАЛІЗАЦЫЯ ПАЗЫКІ У ВЯСКОВ Х РАЁНАХ ПРАХОДЗІЦЬ МАРУДНА

КОМСАМОЛІЯ ПАВІННА ДАБІЦЦА ПЕРАЛОМУ

Ужо 7 дзён праходзіць месячнік рэалізацыі пазыкі „3-га рашаючага году" па вёсцы. Першыя дні паказалі, што там дзе гэтай працы надана вялікае значэньне, там дзе партыйна-комсамольскія організацыі шырока разгарнулі соцспаборніцтва і ўдарніцтва падпіскай ахоплена 100 проц. колгасьнікаў і аднаасобнікаў. Такімі прыкладамі зьяўляюцца колгас „Іваны", „Комуніст" і іншыя.

Аднак, яны налічваюцца яшчэ адзінкамі. У большасьці колгасаў, праца па рэалізацыі пазыкі не разгорнута. Патрэбна комсамольскім організацыям усіх колгасаў раўняцца па перадавым.

Прыклад „Іваны", „Комуніста" і інш. павінен зьявіцца буксірам для адстаючых.

Раўняйцеся па „Івані"

Рабочыя і служачыя саўгасу „Іваны" Слуцкага раёну усе як адзін падпісаліся на пазыку „3-га рашаючага" на месячны заработак, што складае 4750 рублёў.

Уся гэта праца праведзена па ініцыятыве комсамольскай ячэйкі па аснове шырокага разгорнутага соцспаборніцтва і ўдарніцтва.

Шпакоўскі.

Колгас „Комуніст" паказвае тэмпы

БАБРУЙСК. (Белта). Колгас „Комуніст" на аснове соцспаборніцтва паказаў прыклад ударнай работы па рэалізацыі пазыкі „3-га рашаючага". Падпіска дасягнула 1440 р. ахапіўшы ўсіх колгасьнікаў на трохтыднёвую выпрацоўку. Астатнім колгасам трэба раўняцца па колгасу „Комуніст"

Лепшыя з лепшых

Рабочыя заводу „Зьвязда" Капцэвіцкага раёну амаль усе падпісаліся на месячны заробак. Асобныя рабочыя, як-та: Рамашэўскі, Цэлуйко, Буклак і Хазановіч падпісаліся на 250 проц. месячнага заработку. Рабочыя пастанавілі паслаць актывістых у падшэфныя колгасы для распаўсюджваньня пазыкі.

Грайзэль.

Узмацніць тэмпы

Пачалася рэалізацыя пазыкі на колгасах Барысаўскага раёну. Члены колгасу „Домбаль" ахоплены падпіскай на 50 проц. таксама падпісаліся на пазыку усе колгасьнікі „Чырвонага сейбіта"

Кугель.

Салодкін зрывае падпіску

Дзякуючы халатной працы комсода Магілёўскай швейнай ф-кі пазыка „3-га рашаючага" рэалізавана толькі на 80 проц.

Асобныя комсамольцы зрываюць падпіску. Напрыклад тав. Салодкін —стары комсамолец—ня гледзячы на пастанову сходу аб надпісцы на месячны заробак падпісаўся толькі на двухтыднёвы агітуючы пры гэтым рабочых, ён кажа: „хопіць ім і 50 проц"!

Комсамольскі колектыў павінен высьветліць твар т. Салодкіна.

Брыгада юнкораў: Гарэлаў, Бахмен, Тылін, Фоскі, Халібскі.

Вясковы комсамол у барацьбе за соцыялістычную рэконструкцыю

„Саюз комуністычнай моладзі павінен быць ударнай групай, якая ва ўсёй рабоце аказвае сваю дапамогу, праяўляе сваю ініцыятыву і пачын" (Ленін. З прамовы на III зьезьдзе комсамолу)

I НА ПАВАРОЦЕ

Першыя месяцы трэцяга, рашаючага году пяцігодкі насычаны новымі вялізарнейшымі перамогамі на фронце соцыялістычнай будоўлі. Пролетарыят, абапіраючыся на колгасьнікаў—гэтую галоўную апору на вёсцы, у саюзе з працоўнымі масамі і пад кіраўніцтвам ленінскай партыі, выконвае пяцігодку за чатыры гады. Сельская гаспадарка перабудоўваецца ў буйную соцыялістычную гаспадарку. Вялікія абшары Саюзу саветаў пакрыліся тысячамі і сотнямі тысяч буйных саўгасаў і колгасаў.

У гэтым годзе організуецца 1040 МТС, якія сваёй машыннай тэхнікай падрываюць стары быт і ідыётызм вясковага жыцьця. Ужо за першыя пяць месяцаў (студзень—май) гэтага рашаючага году пяцігодкі, наша партыя дабілася вялізарнейшых посьпехаў у справе колектывізацыі бядняцка-серадняцкіх гаспадарак, перакрыўшы увесь плян колектывізацыі, які намечаны на 1931.

Комсамол—гэта малодае пакаленьне барацьбітоў за соцыялістычную рэконструкцыю сельскай гаспадаркі—актыўна удзельнічаў у праводзеньні колектывізацыі бядняцка-серадняцкіх гаспадарак.

Мы маем ня мала бліскучых прыкладаў вузорнай работы комсамольцаў у вёсцы па колектывізацыі і соц. рэконструкцыі сельскае гаспадаркі

Лагунскія комсамольцы, Церахаўскага раёну, у гонар Х зьезду КСМ Беларусі, організавалі новы колгас імя „Х зьезду ЛКСМ Беларусі". Падрыхтоўку да IX і X зьездаў комсамолу комсамольцы гэтай ячэйкі адзначылі організацыяй новага магутнага колгаснага прыліву, злучаючы гэтую работу з умацаваньнем організаванага імі колгасу „Х зьезд ЛКСМБ". Комсамольцы ператварылі сваю ячэйку ў штаб вярбоўшчыкаў колектывізацыі Колгас „Х зьезд ЛКСМБ" ператварыўся ў буйную колгасную гаспадарку, якая аб'ядноае больш 60 бядняцка-серадняцкіх гаспадарак.

У Буда-Кашалёўскім раёне, напярэдадні вясеньняй сяўбы, комсамольскай організацыяй было створана 16 вярбовачных груп па разгортваньні колектывізацыі. За час правядзеньня другой колгаснай сяўбы вярбоўшчыкамі комсамольцамі створана 6 новых колгасаў і 13 ініцыятыўных груп з колгасаў, у якія ўвайшло 216 бядняцка-серадняцкіх гаспадарак. У колгасах „Трактарысты" „Пролетарыі" і інш. комсамольцы зьявіліся ініцыятарамі організацыі працы і пераводу колгасаў на зьдзельшчыну.

Комсамольцы першымі ўвайшлі ў камісію, якая створана па іх-жа ініцыятыве, па мобілізацыі ўнутраных рэсурсаў колгасу і рамонту сельска-гаспадарчага інвэнтару. Ініцыятыва комсамольцаў была падхоплена ўсімі колгасьнікамі. Колгас ў поўнай баявой гатоўнасьці вышаў на сяўбу.

За час вясеньняй сяўбы гэты колгас вырас больш, як у тры разы і зараз аб'ядноае каля 170 бядняцка-серадняцкіх гаспадарак.

Не адстае і комсамольская ячэйка колгасу „Трактарысты", якая па прыкладу комсамольцаў-пролетараў, таксама зрабіла бальшавіцкі паварот тварам да вытворчасьці. Гэтай ячэйкай абмяркоўваюцца пытаньні організацыі колгаснай вытворчасьці (організацыя працы, зьдзельшчына, ліквідацыя абязьлічкі і інш.), комсамольцы паказваюць сапраўды бальшавіцкія прыклады соцыялістычных адносін да працы. Комсамольцы гэтай ячэйкі, пад кіраўніцтвам комуністых колгасу, разгарнулі шырокую масавую работу сярод аднаасобнікаў і колгасьнікаў па растлумачэньню ім пастаноў VI Усесаюзнага зьезду Саветаў.

Кулацтва гэтага сельсавету, якое адчувае сваю ліквідацыю як клясы, павяло шалёную работу па зрыве веснавой сяўбы і колектывізацыі. І трэба адзначыць, што комсамольцы па-баявому працавалі над мобілізацыяй політычнай актыўнасьці батрацка-бядняцкіх мас, мобілізуючы для адпору кулакам і ўсім падкулачнікам, якія імкнуліся ўзарваць колгас знутры. У змаганьні з кулацкімі агентамі—правымі і „левымі", комсамольцы атрымалі перамогу.

У саўгасах і МТС комсамольцы выступаюць ініцыятарамі соцыялістычных форм і мэтадаў працы, ініцыятарамі ў справе пераходу на зьдзельшчыну, ліквідацыі абязьлічкі разгортваньня шырокай партыйна-масавай работы сярод рабочых саўгасаў і МТС. Комсамольцы выступаюць ініцыятарамі саўгасна-калгаснай вытворчасьці. Так, комсамольская організацыя Капыльскай МТС паказала бальшавіцкія ўзоры падрыхтоўкі да другой колгаснай сяўбы. „Бальшавіцкай вясьне—бальшавіцкія тэмпы"—вось лёзунг, узяты комсамольцамі. Для выкананьня гэтага лёзунгу ўсе трактарысты трактарнай колёны абвясьцілі сябе ўдарнікамі імя „518" і „1040", шырока разгарнуўшы соцспаборніцтва паміж брыгадамі і паасобнымі трактарыстымі, ліквідаваўшы абязьлічаную язду на трактарох. Комсамольцы яшчэ за дэкаду да сяўбы адрамантавалі ўсе сельска-гаспадарчыя машыны і ўзялі на сябе абавязкі распаўсюдзіць на 3000 руб. трактарных абавязацельстваў. Гэта задача выканана з правышэньнем на 13 проц. Колгас за ўдарнае сканчэньне вясеньняй сяўбы атрымаў прэмію 2 тыс. руб.

Итак комсамольцы—„ініцыятары і піонэры соцыялістычнай організацыі працы". Ленінскі комсамол, пад кіраўніцтвам нашай партыі, змагаўся за ажыцьцяўленьне ўсіх гаспадарча-політычных задач. І зараз, у адпаведнасьці з новымі задачамі рэконструкцыйнага пэрыоду, комсамол організацыйна перабудоўваецца, паказваючы сапраўды бальшавіцкія тэмпы работы па выкананьню промфінпляну на вытворчасьці—у цэху, агрэгаце, брыгадзе, вытворчых плянаў у колгасе.

Салдаценка

БЕГ НА МЕСЦЫ

КІРАЎНІЦТВА ВСФК ПАВІННА БЫЦЬ АДНОЎЛЕНА

„Чырвоная Зьмена“, у свой час характарызуючы становішча фізкультруху БССР, пад агульнай шапкай „Жыцьцё дарогаю, а кіраўніцтва бокам“, пісала, што ВСФК ня здолела перабудаваць працу фізкультарганізацый у адпаведнасьці з павышанымі запатрабаваньнямі да яе.

16-ты партзьезд і зьезд комсамолу вынесьлі надзвычайна каштоўныя настановы аб рабоце фізкультруху, аб павышэньні яе ролі ў справе выкананьня пяцігодкі і абароназдольнасьці краіны.

Маючы ў наяўнасьці актыўнасьць фізкультурных мас рабочых і колгасьнікаў, і ўзрослую цягу працоўных мас да фізкультуры, фізкультрух усё-ж да гэтага часу ня стаў масавым, і ня мае значнага пералому ў перабудове сваёй працы.

Па ўсесаюзнаму перапісу, фізкультурнікаў па БССР налічваецца ўсяго 11 тысяч чалавек па прафсаюзах і 500 чал. у колгасах. Лічбы гавораць самі за сябе.

Нормы на значок „Труда і абароны“ па лыжнаму спорту у БССР здала ўсяго калі 200 чалавек, амаль няма лічбаў здачы норм па летняму спорту, нам вядома толькі, што па Менску здалі 50 чал.

К 10-му зьезду саветаў, ВСФК наладзіў усебеларускі зьвёздна-лыжны прабег, у задачы якога ўваходзіла організацыя падрыхтоўкі да зьезду і популярызацыя фізкультурнага руху. Аднак, з 88 раёнаў, у прабезе прынялі ўдзел толькі 18, прычым рапарты зьезду ў большасьці сваёй складаліся асобнымі працаўнікамі бяз удзелу рабочых мас.

Такія факты не зьяўляюцца адзінкамі. Тлумачацца яны тым, што пры ліквідацыі акрсаветаў фізкультуры з 80 раёнаў, толькі 16 атрымалі платных кіраўнікоў правесьці праз ведамственныя організацыі неабходныя для працы сумы, ВСФКБ склаў свае контрольныя лічбы, якія былі ўнесены ў мясцовы і дзяржаўны бюджэт з потым скасаваны.

Сэктары ВСФКБ організаваны формальна і не ўкомплектаваны людзьмі.

Некальькі месяцаў таму назад, асобныя прадстаўнікі ВСФКБ напісалі артыкул у часопіс „Фізкультура і Спорт“, дзе ўскрывалі ўсю права опортуністычную практыку вышэйшага савету—прэзыдыум савету з гэтым згадзіўся і прыняў досыць самакрытычную рэзолюцыю, якая засталася на паперы.

Кіраўніцтва ВСФКБ на чале з тав. Траскоўскім ня толькі ня сталі на шлях выпраўленьня допушчаных прарываў, але наадварот, паглыблялі іх.

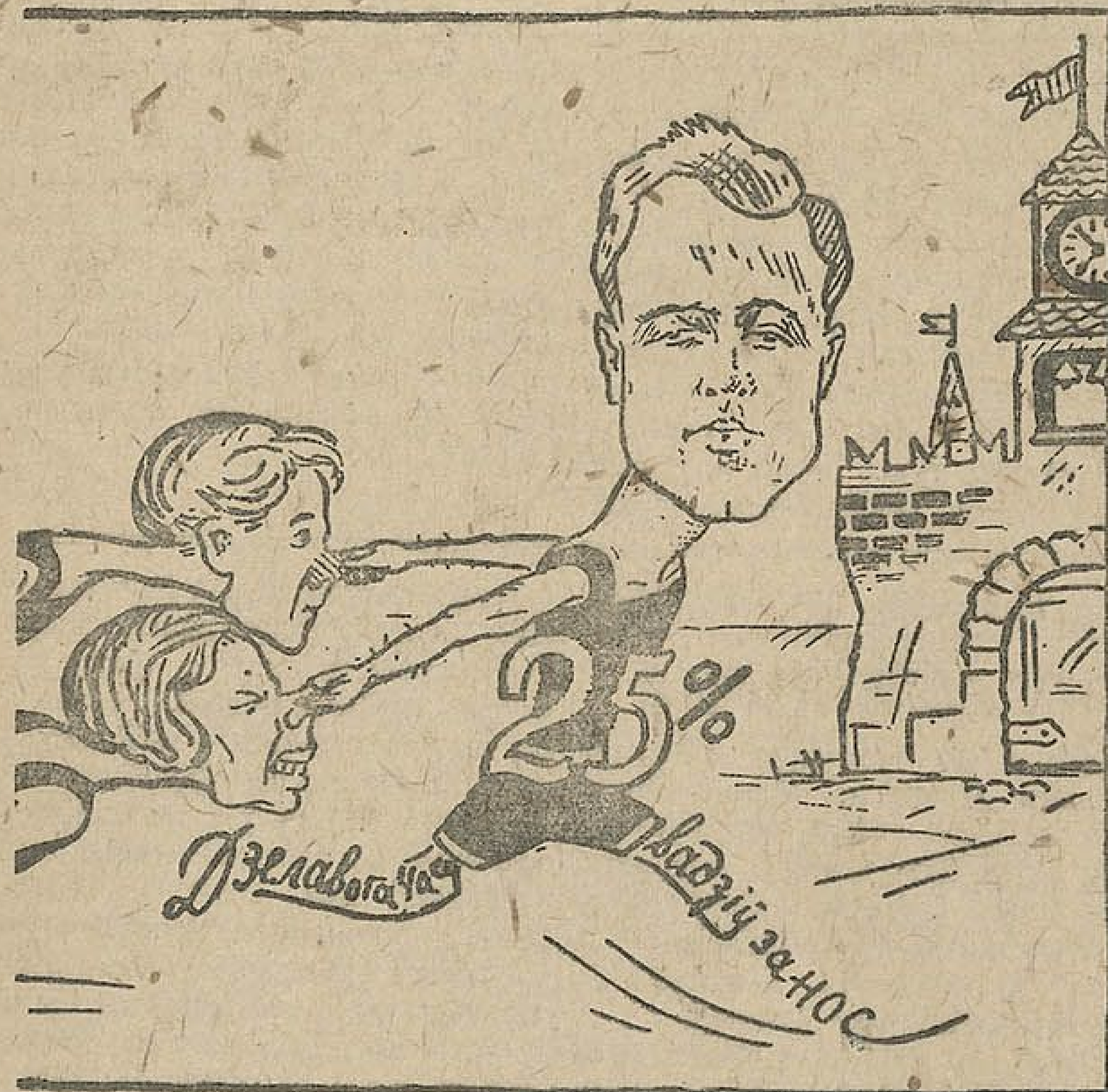
25 проц. свайго часу Траскоўскі праводзіў у Маскве, дзе займаўся вочкаўціпрацельствам аб становішчы фізкультуры.

Права-опортуністычная практыка працы зьмазвалася. Вышэй стаячым організацыям прыводзіліся лічбы не адпавядаючыя сапраўднасьці. Так тав. Траскоўскі заявіў ВСФК саюзу што на значок „Труда і Абароны“ па зімоваму спорту здала каля 1000 чалавек.

ВСФК рашыў з 1-га ліпеня правесьці ўсебеларускі фізкультурны вясковы паход. Шмат аб гэтым шумелі, багата гаварылі. ЦВК санкцыяніраваўшы паход, прапанаваў усім РВК і сельсаветам прыняць актыўны ўдзел у ім. Аднак, ВСФК да гэтага часу не ўдасужыўся разаслаць матар'ял на месцы, мотывіруючы тым, што няма машыністкі. Такім чынам паход сарваўся.

З такім-жа „посьпехам,“ праходзіць падрыхтоўка да ўсебеларускага шлюпачнага паходу, які павінен пачацца 1-га жніўня.

ЭСТАФЭТА ВСФК

Маршрут Менск—Масква

фізкультуры, а ВСФК мае сувязь з 40 раёнамі, астатнія знаходзяцца ў бяспрытульным становішчы.

Адносіны мясцовых, савецкіх і грамадзкіх організацый надзвычайна дрэнныя, нават бываюць такія зьявішчы, калі старшыня РВК выганяе з свайго габінэту фізкультпрацаўніка (Смалявічы).

Ведаючы аб гэтых фактах ВСФКБ ні разу ня ставіў аб гэтым пытаньня ў адпаведных органах.

Нават у раёнах, дзе маюцца спэцыяльныя работнікі фізкультуры, райсаветы фактычна ня існуюць, па Менску яны нават і юрыдычна не аформлены.

Пры складаньні контрольных лічбаў на 1931 год, замест таго, каб

Прыведзеныя факты ясна сьведчаць аб правaопортуністычнай практыцы ў кіраўніцтве ВСФКБ. Такое становішча цярпець далей немагчыма.

Мы лічым, што кіраўніцтва павінна панесьці адказнасьць за правал фізкультурнай працы ў БССР Кіраўніцтва павінна быць зьнята.

Да кіраўніцтва фізкультурай павінны прыйсьці людзі, якія здолеюць узгланіць актыўнасьць шырокіх фізкультурных мас і накіраваць яе на ажыцьцяўленьне задач 3-га рашаючага году пяцігодкі, на абароназдольнасьць нашай краіны

Каган, Каганская

11 дзён комсамольскага паходу

Перамога яшчэ не заваявана

Не пакідаць колгасу, пакуль кожны колгасьнік не атрымае працоўную кніжку

Сёньня 11-ты дзень комсамольскага паходу за правільны ўлік працадзён у колгасах. На 7-е ліпеня з вызначаных мобілізаваць 15 тысяч лепшых комсамольцаў, мобілізавана ўсяго 4531 чалавек. Правільны ўлік працадзён пачаўся ў 2633 колгасах. Працоўная кніжка даведзена ўсяго толькі да 65179 чалавек. Лічбы зусім нездавальняючыя. Больш 50 раёнаў зусім не даслалі вестак аб стане работы.

Да канца паходу засталося ўсяго некалькі дзён. Трэба напружыць усе сілы, каб выканаць узятыя абавязкі. Паход скончыцца толькі тады, калі ўсе як адзін колгасьнікі атрымаюць працоўную кніжку, калі кожны колгас завядзе правільны ўлік зьдзельшчыны кожнага колгасьніка па колькасьці і якасьці працы.

Зьмешчаныя матар'ялы з Віцебску сыгналізуюць аб тым, што комсамольская організацыя зрывае абвешчаны ЦК паход. Гарком ня прыняў ніякіх мер да мобілізацыі комсамольцаў. Мы патрабуем ад Віцебскага гаркамолу тэрмінова ўжыць энэргічныя меры, ліквідаваць прарыў, наверстаць упушчанае.

У бліжэйшыя дні давесьці да кожнага колгасьніка працоўную кніжку, запісаць у яе ўве выпрацаваныя ім працадні, забясьпечыць ударныя тэмпы ўборачнай.

У Віцебскім раёне зрываюць улік працы ў колгасе

ВІЦЕБСК, 6. (Белта) 5-дзёньнік уліку працы у колгасах па Віцерскаму раёну праваленьы. Гарком партыі, гарсавет гарпрофсавет і колгассаюз не мабілізавалі ўвагу грамадзкіх організацый на дапамогу колгасам.

Гарком комсамолу ня ўключыўся у абвешчаны паход комсамолу, не накіравана ніводнага комсамольца ў колгасы.

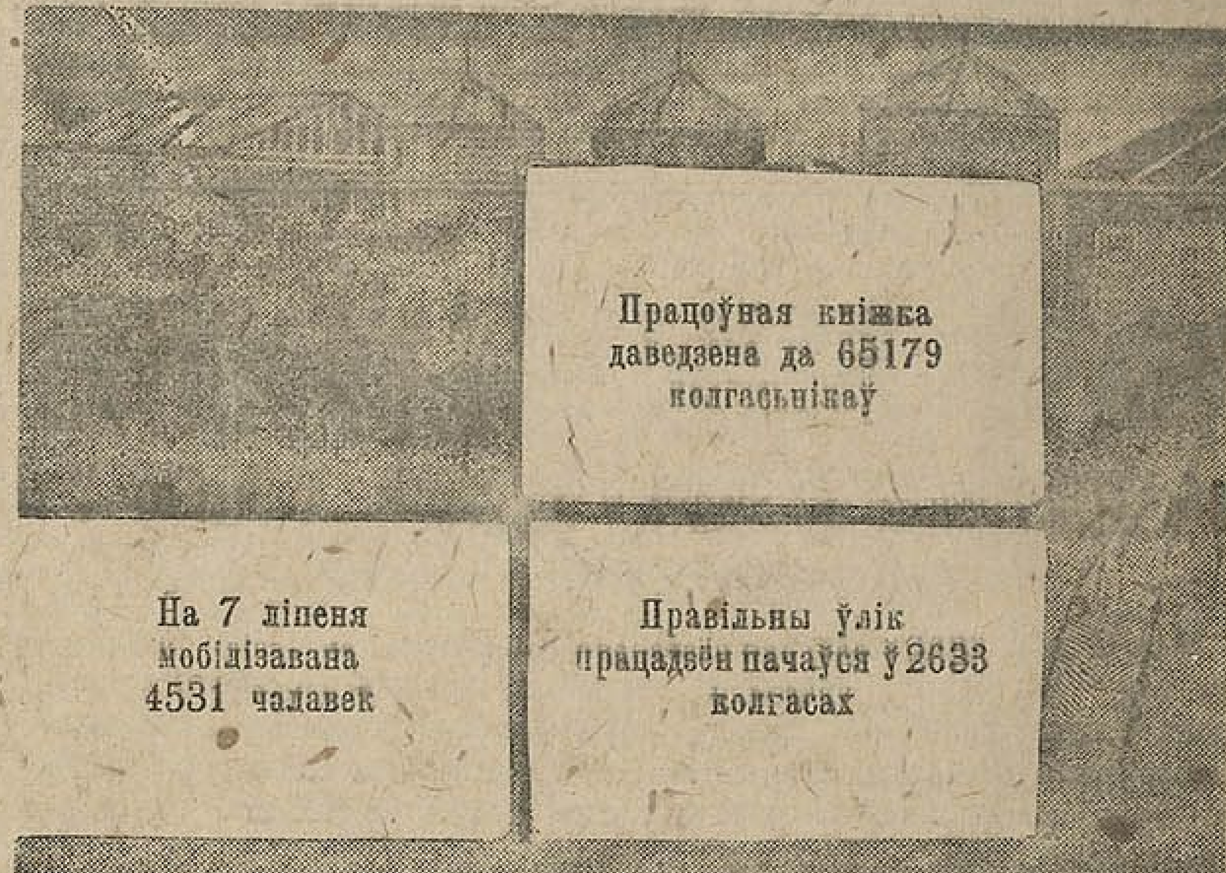
З мобілізаваных гарпрофсаветам 40 рахункаводаў выехала толькі 16 і сярод іх многія не адпавядаюць свайму прызначэньню:

На 15 колгасах раёну няма ніводнай працоўнай кніжкі. Белколгасцэнтр на запытаньне Райколгассаюзу прысляць 2000 працоўных і 300 членскіх кніжак не адказвае.

Па пяці с-с працоўная кніжка даведзена да колгасьніка

ВЕТРЫН. У выніку ўдарнай работы мобілізаваных 76 комсамольцаў, па раёну ўлік працадзён колгасьнікаў праходзіць пасьпяхова. У 5 сельсаветах у асноўным скончаны улік працадзён, працоўная кніжка даведзена да кожнага колгасьніка.

Райкамол.

Па Малявіцкаму сельсавету заканчваецца ўлік працадзён

КРЫЧАЎ. 5. (Белта). Пастановай райкому КП(б)Б у раёне абвешчан ударны дэкаднік правядзеньня уліку працадзён у колгасах і масавай праверкі падрыхтоўкі да ўборачнай кампаніі. Для правядзеньня гэтай работы мобілізавана 30 чал. раённага партактыву і 40 чал. членаў профсаюзу.

Першыя дні дэкадніка далі добрыя вынікі. Наглядаецца ўздым творчага энтузіязму, соц. спаборніцтва і ўдарніцтва.

У колгасе „Заветы Леніна“ Смалявіцкага сельсавету 9 чал. старыкоў-колгасьнікаў абвясьцілі сябе ўдарнікамі і організавалі брыгаду „Социялістычны Шлях“. На гэтым-жа сходзе пастанавілі аддаць адзін га пасеву ў фонд нізавога друку. Па Малявіцкаму сельсавету вучот працадзён і давядзеньне працоўнай кніжкі да кожнага колгасьніка падыходзіць к канцу.

Сёньня пачынае працаваць усебеларуская нарада пропагандыстых

ВОПЫТ ЛЕПШЫХ ПЕРАДАЦЬ АДСТАЮЧЫМ

Касьцюковіцкая і Стара-Дароская організацыі прыходзяць да нарады з ганебным прарывам у правядзеньні політмінімуму

Прайшоў даволі значны перыод з таго часу, калі ЦК УсеЛКСМ у сваёй пастанове вызначыў пэўны політмінімум ведаў абавязковы для кожнага комсамольца. Але-ж многія ячэйкі нават і ня ведаюць пра гэтую пастанову.

Старадароскі і Касьцюковіцкі РК ЛКСМБ яшчэ ня скончылі з так званым організацыйным пэрыодам. Гэта ёсьць яўна права-опортуністычная практыка у выкананьні пастаноў зьездаў і ЦК комсамолу. На вялікі жаль гэтыя райкомы комсамолу не адзінкавыя.

На склікаемай нарадзе пропагандыстых наабходна асабліва заваструыць увагу на гэтыя раёны і даць рашучы адпор права-опортуністычнай практыцы.

Вынікі політбоя

25-га чэрвеня у Слуцку адбыўся політбой комсамольцаў.

Гэты політбой паказаў, што у тых ячэйках, у якіх політзаняткі праходзілі рэгулярна, комсамольцы здолелі поўнасьцю ліквідаваць сваю політняпісьменнасьць. Прыкладам гэтага могуць служыць комсамольцы ячэйкі „Батрак“, „Прамень комуны“ і г, д.

Зусім адсталі ў політвучобе мясцовыя ячэйкі „Вольная Беларусь“ „Старава“ і інш.

Гэтым ячэйкам патрэбна падцягнуцца каб да новага політбою прыйсьці з поўнай ліквідацыяй політнапісьменнасьці сваіх комсамольцаў.

Брыгадзір „ЧЗ“ Ноговіч. У.

Опортуністыя з РК яшчэ не прыступілі да організацыі вучобы

Політвучоба ў Касьцюковіцкім раёне яшчэ да гэтага часу не распачата. Нават ня была праведзена падрыхтоўчая работа да правядзеньня 6-месячніка. Вучот політняпісьменнасьці і малапісьменных комсамольцаў у райкоме комсамолу адсутвічае. Комсамольскія ячэйкі адпаведнай літаратурай і полікіраўнікамі не забясьпечаны.

Хайкін Д.

Політмінімум не праводзіцца — апопрацаўнік у адпачынку

Політмінімум у Стара-Дароскай комсамольскай організацыі зрываецца Організаваныя гурткі па прапрацоўцы політмінімуму у многіх ячэйках не працуюць, У такіх ячэйках, як Языль. Вірхуціна, Залузіжа. Сельсавецкая, Вытворчая. Пасецкая і інш. ня былі нават створаны гурткі.

РК комсамолу на пытаньню правядзеньня політмінімуму абмежаваўся толькі вынясеньнем пастановы і не наладзіў кантролю над выкананьнем яе. Апо РК ЛКСМБ тав. Арцюхоўскі лічыць, што правядзеньне політмінімуму ў комсамоле—гэта ня яго справа і ў другі раз узяў адпачынак у такі напружаны момант.

Просты.

Адказны рэдактар МІХ. ПЛАТАЎ.

Друкарня імя тав. Сталіна.

Галоўлітбел № 599